
ADAMANTYNOWY (3) ai

adamantynowy (2), **adamantynow** (1); adamantynowy *HistAl*, *WisznTr*; adamantynow *HistAl*.

Pisane dużą literą, a nagłosowe prawdopodobnie jasne jak w „adamentny”, drugie i trzecie jasne (w tym trzecie 1 r. nie kreskowane).

sg f D adamantynow(e)j (1). ◊ A adamantynowę (1). ◊ n A adamantynow(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „adamantyn” [*adamantinus*, *adamanteus* – to co z adamantu uczyniono jest *Mącz 3b*; *adamantinus* – z dyjamenta urobiony, twardy jako dyjament *Calep*; *dyjamentowy* – *adamantinus*, *adamanteus* Cn] (3) : Iádc tedy przez dziewięćdziesiąt dni przyiecháli ku niektorej gorze Adámánthynowej/ ná ktorej brzegu złote łańcuchy wiliály *HistAl* L; Iako [!] Alexander wíthąpił na [!] gorę Adámantynowę. *HistAl* Lv.

Przen: twardy, nieczuły:

Wyrażenie: »adamantynowe serce« [*adamantinurn cor* – *zakamieniałe serce Mącz 3b*]: Nie s Kaukałowych Ikał iełtem národzony/ Nie okrutnych Tygryfów pierśiámich karmiony: Nie Adámántyne serce w ćiele nołżę *WisznTr* 9.

Cf **ADAMENTNY**, **DYJAMENTOWY**

KK